

OBSA H.

	Str
<i>O životě a spisech Hilaria Litoměřického:</i>	
I. <i>Život Hilaria Litoměřického</i>	5
II. <i>Spisy Hilaria Litoměřického</i>	9
III. <i>Traktát k Janovi z Rozenberka</i>	11
<i>Autor věnuje spis Janovi z Rozenberka 13. Účel spisu jest dokázati, že Jiřího z Poděbrad jako krále není nikdo povinen poslouchati. To se má státi v devíti rozdílech</i>	13
<i>První rozdíel jedná o tom, že Jiří nestál k právu a proto že byl odsouzen, spolu se odpovídá na jeho námitky</i>	14
Jiří se zavázal církvi velikou přísahou před korunováním svým 14. Přisahu tu skutkem nesplnil, ač často k splnění byl napomínán 15, ba dal jí i jiný výklad 16. Proto papež Pius II. pohnal Jiřího do 180 dnů 16. Nástupce Pia II. Pavel II. půhon obnovil, a když to nezpomohlo, po marném shovívání rozhodl se Jiřího jako suchou ratolest od církve odřezati 16. Jiří byl sesazen s království 16. Podal sice námitky proti tomu návodem Řehoře z Heimburka, že prý není povinen státi před papežem, poněvadž nebyl pohnán jako král 16, než námitky ty jsou beze vší podstaty 17.	
<i>Rozdíel druhý dokazuje, že sv. otec mohl Jiřího sesaditi, a uvádějí se k tomu doklady z dějin</i>	17
Jiří tvrdí, že papež neměl právo ho sesaditi 17. Proti tomu svědčí doklady z minulosti, jako Saula 17, Jidáše 18, císaře Konstantina a jeho syna Lva IV. 18, Arcadia 18, Theodosia 19, (Childericha III.) 19, Konráda a Lothara III. 19, Filippa a Otty IV. 19, Fridricha II. 19, Jindřicha III. 20.	
<i>Rozdíel třetí uvádí tři příčiny, pro něž Jiří byl sesazen</i>	21
Jiří je neústupný kacíř, obránce odsouzeného kacířství, křivý přísedník a svatohůbce 21. Jiří věří o přijímání to, co hlásá Rokycana, i jest vyvržen z jednoty svaté církve 21, vykládá po svém rozumu písmo 22, obraňuje odsouzené již kacířství, odpírá moci kostela Římského 22, mluví zjevně proti obecné víře 23. Musí ho proto čtverá pokuta stihnouti 23. Jest v klatbě, jest sezazen, zboží jeho jako kacíře spadá na papeže a moci má na něm býti dobyto 23.	

Rozdíl čtvrtý rozebírá Jiřího křivou přísahu 24

Jiří je křivý přísedník 24, nemiluje soudu a spravedlnosti 24, utiskuje katolíky, ač říká, že nikoho k víře nenutí 25, zemi celou by byl málem pro kompaktata získal 25. Dosud se klaní Rokycanovi, který je studnice všeho kacířství v Čechách 26. Jiří nedodržel své přísahy, pozměnil její smysl, a to je hřích smrtedlný 26, pro nějž není možno, aby prý řídil země české 26. Nezdržel papeži přísahy, nezdržel by jí ani lidem obyčejným 26. Smysl přísahy má dávatí ten, kdo ji přijímá 27, zde tedy papež, a ten nemůže uznati výklad Jiřího, poněvadž přísaha nemá býti závazkem nepravosti 27. Připustění výmluvy Jiříkovy by vedlo tam, že by žádných křivopřísežníků nebylo 27.

Rozdíl pátý líčí Jiřího jako svatokrádce 27

Jiří je proto svatokrádce, že uvěznil legata Fantina de Valle, že upadl v kletbu a že ke kněžím se krutě zachoval a je olupoval 27. On porušil církevní svobodu 27, odnímá zboží církevní 28, nedrží ustanovení sv. otců tvrdě; že papež ho nemůže sesaditi ani souditi 29. Tělu božimu pod jednou upírá milosti 29, a obírá se čáry 29.

Rozdíl šestý dokazuje, že papež má moc Jiřího v klatbu dáti, a ohlašuje, že Jiří na veliký čtvrtek byl v Římě v kletbu dán 29

Jiří říká, že se nebojí klatby papežovy, poněvadž na jeho straně je právo 29. Papež dal Jiřího do klatby na veliký čtvrtek 30, a její tíhu hledí se sebe Jiří svaliti. Kletba je trest nejtěžší 30. Nebylo jí proti Jiřímu prvnímú užito 31. Kletby se má každý báti 31. S daným v kletbu každý má styk přerušiti 31. Jiří si z kletby ničeho nedělá 32, a z toho jest viděti, jakým je křesťanem 32

Rozdíl sedmý vysvětluje, proč papež nedal Jiřímu na jeho žádost slyšení 32

Jiří tvrdí, že kletba na něho je neplatná, poněvadž dříve než-li byl klet, měl býti slyšen 32. Tou výmluvou chce jen Jiří jednání protáhnouti 32. Byl přece pohnán před soud papežský, a bylo mu dáno dosti času, on však před soud se nepostavil 32. Je proto contumax in non comparendo a nemůže míti tudíž slyšení 33. Je dále i contumax in impediendo 33. Jiří byl pohnán, ale nedostavil se a nyní neprávem žádá slyšení 33. Hřeší neposlušností 34. Nemůže býti proto slyšen, že přísahy své nezdržel 34. Než nemusí býti ani slyšen, neboť upadl v kacířství jednou již odsouzené 35. Kdyby měl slyšení, stalo by se tím bezprávi koncilu a veliké nakažení srdcí křesťanských 35. Papež má moc potvrditi, co sv. otcové uzavřeli 36. Proč chce Jiří slyšení? Aby učil papeže nebo aby byl poučen? 36. Učiti mu nepřisluší, poněvadž je laik, a i jako král má se podati papeži 36. A kdyby chtěl učiti, nemůže sv. otce poučiti, poněvadž již dříve vše bylo ustanoveno 37. Ani pro poučení Jiřího nemusí býti slyšení 37. Vždyť hlásá učení za kacířské dávno uznané 37.

Rozdíl osmý vysvětluje, že odvolání Jiřího v Praze učiněné není platné a nebylo dle práva učiněno 37

Jiří nemůže míti slyšení, a proto i jeho odvolání je marné a rouhavé 37. Od papeže není odvolání, papež nemá na světě nikoho nad sebou vyššího 37, ani budoucího papeže 38 ani koncil 38. Odvolání se má státi v desíti dnech po odsudku, a tu dobu Jiří propásl 38. Odvolání se k legatovi není platné, neboť legat je vykonavatel výnosu a ne jeho původce 38. Jiří se nemůže odvolati, poněvadž jest contumax 39, kacíř, kletý, křivý přísedník a cti zba-

vený 39. Jeho záležitost je tak jasná, že nepotřebuje rozhodnutí 39. Přísahou se zavázal, a nyní věc marně protahuje 39. V svém odvolání papeže haní 40, a za to je hoden ne se odvolati, ale býti pokutován 40. Důvody Jiřího, smyšlené Řehořem z Heimburka, jsou nicotné 40. Jim musili se opřít kněží v Čechách 41.

Str.

Rozdíl devátý a poslední vypočítává příčiny, proč páni a města i Čechové vůbec nejsou povinováni Jiřímu pomáhati, a kráde předcházející vývody se shrnují 41

Jiří byl řádně sesazen, a proto není povinen ho poslouchati 41. Páni a města nejsou jeho poddanými 41, nechtějí-li zemi do zkažení uvésti, musí od něho odpadnouti, poněvadž mají se kacířů vystříhati 42. Přidržeti se Jiřího je hřích proti sv. apoštolům, především proti sv. Petrovi a Pavlovi 42, hřích proti moudrosti boží 43, porušení přísahy na křtu 43. Ten, kdo neodpadne od Jiřího, hřeší devatery cizími hříchy 43, jedná proti lásce křesťanské 44, pohoršuje křesťanstvo 44. Panstvo mělo by se chovati k Jiřímu, jako se chovalo panstvo francké k předchůdci Pipina Malého, mělo by zemi brániti od loupeží a záhuby 45. Jiří je sesazen, Čechové jsou ho jako mrtvého sprostěni 46. Jiří zrušil přísahu papeži, páni mohou zrušiti přísahu svoji k Jiřímu 47. Na ty, kdo neodpadnou, čekají tresty 47.

Napomenutí 49

Čechové jsou povinni odpadnouti od Jiřího, aby země v záhubu neupadla a musí vyvoliti si jiného panovníka, který by byl věrným křesťanem, dobrým vladařem, zemi zvelebil a v jednotu církve uvedl 49.

Doplňek 50